

Hovedfortet Christiansborg paa Africas Guldkyst, den 19de Januar 1840.

Mine kjære gode Forældre.

Jeg ved, at et langt Brev glæder Dem, om endogsaa sammes Indhold er noget tort, og siden jeg sidst skrev Dem, er der ogsaa passeret Et og Andet, som jeg har villet opbevare i min Hukommelse og meldt Dem, naar Lejlighed engang tilbød sig, men det Meste, ja jeg kan godt sige, at næsten Alt, hvad som jeg saaledes har villet fyldt et Brev med, Tid efter Anden er gaaet mig af glemme. Frisk og rask er jeg Gud være lovet, og Klimatet generer mig nu ikke i mindste Maade, mit Bryst er saa vel, og Leveren, der strax blev angreben ved min Ankomst her, ligesaa, saa det er for mig, som disse Dele ere indsatte paa ny og af ganske bedre Construction. Forretningerne ere mange daglig for mig, og siden jeg staaer for Bygningsvæsenet her, har jeg en stor Mængde Ærgrelser, og De maa tro mig, bedste Forældre, at den Mand, der skal fore- staa det Embede, jeg nu beklæder, maa have en Hestetaalmodighed, naar han ikke fra Morgen til Aften vil lade Pidsken røre blandt Arbejderne her, som blandt en Flok Hunde. Det er nu over et Aar siden, at jeg har modtaget Breve hjemme fra; jeg lever dog daglig i det Haab, at hele Familien er rask og vel og beklager, at jeg kun saa sjelden har den Lykke at se Brev fra Dem. Gud den Almægtige give, at dette nye Aar og mange mange flere [s. 209](#) Aar maatte bringe Dem, kjære Forældre, og hele Familien mange Glæder, mange fornøjelige Dage, og at Sygdomme og Smerter maatte blive borte fra Alle og Enhver, og at vi endnu længe maatte have den Glæde at høre fra hinanden kun godt.

Naar jeg siger Dem, at næsten Alt, hvad her foregaar, kun kan have saare liden Interesse for Dem, saa siger jeg ingen Usandhed, og da Skibet, hvormed dette Brev sendes, afgaar herfra tidlig i Morgen, saa har jeg denne Gang lige saa liden Lejlighed at tilskrive mine Sødskende og Venner speciel, men haaber De, gode Forældre, underretter Alle, der vil vide Noget om mig, hvorledes jeg har det, nemlig rask og vel og tilfreds i enhver tænkelig Henseende. Forresten gaar det her, som det altid har været Tilfældet, at Klimatet bortriver den Ene efter den Anden og ofte meget pludselig. At Nyudkomne blive et Offer for Klimatet, derom synes Ingen at gruble meget; men at Mænd, der her have levet 8, 10 à 12 Aar, bortrykkes i deres bedste Alder, dette kan ofte bringe mig og Andre maaske til at ryste og gyse, men det er jo Naturens Gang.

For 3 Dage siden fik vi Budskab hertil Fortet, at en meget anselig og rig Neger-Fyrste ved Navn Boatrim, ikke meget langt borte herfra, ved Døden var afgaaet, og at der hidtil i Anledning af hans Død var bleven slagtet 80 Mennesker; men Ingen betvivler her, at et endnu større Antal vil [s. 210](#) komme til at følge deres mægtige Herre. Den Afdøde har kostet den danske Regjering ikke Lidet, og hans Død er i flere Henseender ikke til noget Tab, men vil tvertimod tilvejebringe Rolighed i Landet.

I forrige Uge gjorde jeg en 9 Miles Sejlads ned af Kysten til et af vores danske Forter ved Navn Fredensborg; jeg var borte i 3 Dage og befinder mig meget vel efter Touren; saadanne Rejser ned ad Kysten maa man først foretage sig, naar man har været her i Landet i flere Aar; thi Exemplet har vist, at i modsat Tilfælde ere saadanne Rejser den visse Død for Europæerne, og der er ingen Tvivl om, at en saadan Rejse gjorde Ende paa vores forrige Gouvernør, Gjede, der uden at have gennemgaaet Klimatsygen vovede sig ud paa saadan en Tour og døde kort efter hans Tilbagekomst her til Fortet. Doctoren og Præsten her fra Fortet, som begge ledsagede ham paa denne Rejse, vare derefter længe

syge.

De maa ikke forbauses, kjære horældre, naar De hører, at jeg, naar Gud skjænker mig Helsen og Helbred, har taget den Beslutning at besøge Dem næste Aar, som venteligen da vil blive midt i Sommeren. Det er mit eneste og største Ønske, endnu en Gang at se Dem, kjære Forældre, og hele min talrige Familie. Det er ikke min Hensigt at forblive hjemme dengang endnu; jeg vil kun aflægge et Besøg paa et halvt Aar, og Rejsen med [s. 211](#) Besøget iberegnet maa i det Hele ikke medtage mere end et Aar. Det er nok muligt, jeg engang om flere Aar vil tage mit stadige Ophold i Danmark, men jeg er dog sindet, som sagt, efter 1/2 Aar hjemme, at vende her tilbage, af hvilken Aarsag jeg ikke sælger nogen af mine Ting, men overdrager Tilsynet med disse til en eller anden sikker Mand her paa Stedet

Siden jeg sidst skrev Dem, har jeg forbedret mit Bo ikke saa Lidet. Efter en Doctor Diend, der døde her paa det nærved liggende engelske Fort St. James, købte jeg for 160 Rbd. paa hans Auction. Det lyder stort en saadan Summa, men dog her paa Stedet faar man meget Lidet for saadan en Capital. Jeg har ogsaa dels for Fornøjelse, og dels for mit Helbreds Skyld, anskaffet mig en Hest, saa jeg nu kan gaa, kjøre og ride, Alt efter Behag. Dette, nemlig Vogn, Hest, Kjøretøj og Ridetøj har kostet mig henimod 380 Rbd. og dog er Alt meget simpelt og staar langt tilbage for de elegante Vogne, der komme hertil saavel fra England som Amerika. Naar jeg regner det sammen, hvad jeg har anskaffet mig, saar gaar det langt over 1000 Rbd., og jeg vilde for Øjeblikket tabe mange Penge, om jeg skulde nødes at sælge Noget, fordi Handelen netop i denne Tid er meget fløv. Nej, at sælge Noget, dertil bestemmer jeg mig vist ikke, fordi jeg har den Overbevisning, at jeg aldrig vil blive tilfreds i Danmark, og jeg desuden [s. 212](#) anser Klimatet her for særdeles godt for mit Helbred i det Hele. Den Beslutning, jeg har taget med en Hjemrejse, maa jeg blive tro, thi hengaar først flere Aar, frygter jeg meget for, der ikke vil blive noget af nogen Hjemrejse. Jeg ønsker ikke, at denne min Hjemrejse maatte blive meget udbredt blandt Folk; det vil sige, jeg ønsker idetmindste ikke, at Collegiet i Kjøbenhavn skulde erfare det, for ikke fra denne Kant at blive lagt nogen Hindring i Vejen. Thi skrev jeg til Collegiet om at rejse hjem, vilde de vist nok se paa en eller anden Maade at forhindre det. Men jeg vil gjøre Rejsen dem uafvidende og ved min Hjemkomst se at faa Rejseomkostningerne godtgjorte, som jeg foreløbig selv maa udrede, og som over London og Hamborg nok vil beløbe sig til 500 Rbd.; ligesom jeg ganske vist forventer af Kongen at erholde fri Udrejse igjen til Efteraaret 1842, naar Skib skal gaa herud til Kysten. Denne Gang har Collegiet faaet hjemsendt herfra over 17.000 Rbd. i Pjastre og Dubloner. Ja for denne Gang lev vel og hils Alle fra Store til Smaa fra

Deres lydige Søn
Wulff.